

Strunta i jubileumsfester, ge istället

TRYGGHET ÅT BARNEN

CARINA, 10 år, går i fjärde klass — skulle gå men vägrar. Hon misshandlades av pojkar i klassen på vägen till och från skolan och på rasterna. »Du är så tjock, så det gör inte ont på dej när man slåss» säger pojkarna och klår henne. På slöjdlektionerna sticker de henne med nålar för omväxlingens skull. Andra flickor och en annan pojke misshandlas också, men Carina är värst utsatt, för hon har ännu inte lärt sig att slå igen.

Fröken är riktigt förargad på Carinas mamma, som ofta följer sin flicka till och från skolan. »Carina blir bortklemad». Fröken säger till Carina att sparkas och slåss när pojkarna attackerar henne, men det ligger inte riktigt för Carina. Hon gråter och skolvägrar istället. Hon har nu — en vecka efter sista misshandeln — kvar blåmärken på båda benen. Två pojkar höll henne, den tredje sparkade och slog. Carina var tidigare ett glatt, lättskött barn. Nu är hon ett barnpsykiatriskt fall, som måste sjukskrivas på grund av skol- eller rättare sagt kamradsrädsla. Hon är vettskrämd för att gå ut men hemma arg. Hon avreagerar sig på mamma och syskon på ett sätt som tar musten ur hela familjen.

OM CARINA vore ett enstaka fall, skulle det löna sig att försöka reda upp saken — avvikare måste ju alltid finnas. Men liknande fall är långt ifrån sällsynta, och det är inte alla som kommer till en barnpsykiatrisk mottagning.

TANKE **streck**

En del av de starkaste och aggressivaste »klarar sig», men hur? De blir ledare enligt djungelns lag äta eller ätas, de tar sig den starkares rätt mot den svagare. Märk väl, ärade läsare, det är dessa som ska bygga upp morgondagens demokratiska samhälle. Dessa våldsindoktrinerade som lämnats åt sitt öde för att ta sig rätt och slå igen. Det är morgondagens generation som ska dana det nya samhället utan att ha fått lära sig de enklaste praktiska regler för gruppsamvaro, som är något helt annat än det terrorvälde de nu från barnsben fogas in i — som herrar eller slavar.

Vi klagat över tilltagande nerbusning av barn och ungdom. Men vad kan vi begära, när barnen inte kan skyddas för varandra ens under skoltid, då ett minimumkrav borde vara att barnen skulle få uppleva trygghet. Barnen tränar sig i övervåld på varandra för att så småningom kunna rå på lärarna. Vi har ju ett otal aktuella exempel. Det talas f n mer om de stackars lärarna än om de barn, som just håller på att skolas till framtida övergrepp på dessa lärare.

DET ÄR GANSKA ohyggligt att en maktlös lärare ska behöva uppmana elever att sparka och slåss för att freda sig. Jag har ett intryck att många av de ungdomar som nu går till angrepp mot lärare gör det som hämnd för att de under tidigare barndom inte fått sitt legitima trygghetsbehov fyllt, de har hänvisats till att klara sig själva genom våld. Lämnar vi vuxna inte ofta barnen i sticket när de bäst behöver oss? Står de inte alltför ofta ensamma i en nödsituation?

Stadens myndigheter bereder sig att med hjälp av skattemedel fira Göteborgs 350-årsjubileum. Hur vore det att celebrera detta med en kampanj för trygghet åt

barnen? Konkret uttryckt: Låt bli att satsa på festligheter av skilda slag — det är ändå risk för att dessa kommer att saboteras.

Satsa på en jätteupprustning för barns trygghet inom och utom skolan. Avsätt pengar för skolvårdar och skolvärdinnor, som ansvarar för att inga barn ska behöva gråta och ha navelkolik av rädsla för skolvägen och rasterna. Upplys och avlöna föräldrar och äldre barn för att följa aggressiva och ängsliga små barn till och från skolan.

Det behövs en stor satsning. Utan en effektiv bearbetning av tillsynsfrågan på olika fronter, både före och under skolåldern, blir det vackra talet om integration av alla elever i sammanhållna klasser osv bara tomt prat utan täckning. En effektiv barntillsyn är ett av de instrument vi behöver för att kunna sammansmälta den vilda okontrollerade barnhorden till en socialt fungerande grupp, där alla känner ansvar för alla. — En jubileumsmanifestation i denna riktning behövde aldrig riskera sabotage av barn och ungdom, inte heller av äldre, vilken politisk inriktning man än tillhör.

Inga-Greta Agrell